

הדרה לוין ארדי

WHY NOW?

סינגל ראשון מאלבום חדש (האלבום ה-14)

מילים ולחן: הדרה לוין ארדי * הפקה מוסיקלית: אלי סורני

הופעה חגיגית: מורידים את הפסנתר לריצפה להופעת 360°, בתוך הקהל

יום ראשון 24.1.16 בלבונטין 7 ב 20:00 בדיוק

◀ כללי:

זהו סינגל ראשון מהאלבום הבא של הדרה, האלבום ה-14, שיוצא בדיוק שנה אחרי האלבום הקודם. בין לבין התמסרה הדרה בעיקר לכתיבה (ספרות ודעות) מהפוליטי עד התרבותי והאישי (הארץ, מאקו, המקום הכי חם בגיהנום, ובבלוג האישי שלה "החצר האחורית"). בינתיים גם סיימה לכתוב ספר שירה שייקרא "עד התווה הבא- סטנדאפ על פי תהום", ובו כשבעים שירים, "על מדע ואלטרנטיבה, ועל אג'נדות כושלות ונקמניות לתיקון עולם". היא ממשיכה להופיע ברציפות כבר 15 שנה. ההופעות שלה משתנות תדיר, אבל בשנתיים האחרונות הן הפכו לאירוע מעבדה מיוחד, משהו בין מוסיקה לסטנדאפ מאולתר על פי תהום. אלה הופעות שבהן הנגנים הולכים אחריה בלי לדעת מראש לאן. מעין מסע של דם-יזע-דמעות-עצבים-ושירים על עניינים ברומי של עולם ובתחתיתו, אישיים עד פוליטיים. "אמרתי לעצמי, אם כבר להתמוטט, אז עדיף לעשות את זה קבל עם ועדה, ולתפארת. וזה בייסיקלי מה שאני עושה בהופעות שלי, מתמוטטת תוך כדי תעופה".

◀ טיימינג זה הכול:

"אלי סורני הוא מפיק השיר. ניפגשנו בסרט של תומר היימן, "מיסטר גאגא" על אוהד נהרין, כשנקראנו להקליט קאבר חורף לב לשיר של דין מרטין. נדלקנו, אז החלטנו להמשיך. קבענו דייט באולפן. אלי הביא את התה והוויסקי, ואני הבאתי את השירים. השיר הזה היה חבוי עמוק בערימת השירים שלי. מוותר. כמעט רדום, אפילו. אבל אלי שלף אותו משם, התאהב בו. אני עוד הייתי מהוססת, אבל הלכתי אחרי הבחירה, כי העדפתי ללכת מלעמוד. לכל שיר יש כנראה את הטיימינג שלו. ובמקרה, השיר הזה הוא גם שיר על טיימינג. טיימינג גרוע. פספוס נוראי. שברון לב שהגאולה שלו מגיעה מאוחר מדי, בזמן הלא נכון, ומחדדת את כאב נבזיותם של החיים, ואת הבלתי-אפשריות של הגאולה הזאת. איזה סיוט זה, הטיימינג האכזרי הזה.

◀ שירים עלולים להתגשם.

"הדבר הכי מפחיד בשירים זה שהם עלולים להתגשם. וזה מלחיץ. אלבום הפרידה הקודם שלי, יצא חודשים אחדים אחרי שנפרדתי מעשר שנים של זוגיות, והוא נשמע ככרונולוגיה של התפרקות של מערכת יחסים. אבל השירים נכתבו הרבה לפני הפרידה, ולפני שעלתה על דעתנו, למרות שכל פרט בהם התגשם להכאיב. גם השיר הזה נכתב עוד לפני הפרידה, ונדמה לי כאילו מישהו אחר כתב אותו, מישהו שהיטיב לזהות את החורבן הרבה לפני, וידע כנראה היטב על מה הוא כותב. אז עכשיו נותר לי רק לפחד מהפזמון, שעדיין לא התגשם. לפעמים אני מדמיינת שבכך שאני מגלה את נסתרות השירים, אני מפוגגת את הכשף הרע שלהם, כך שבניגוד לכל הסיכויים, אולי עוד יהיה טוב" ☺